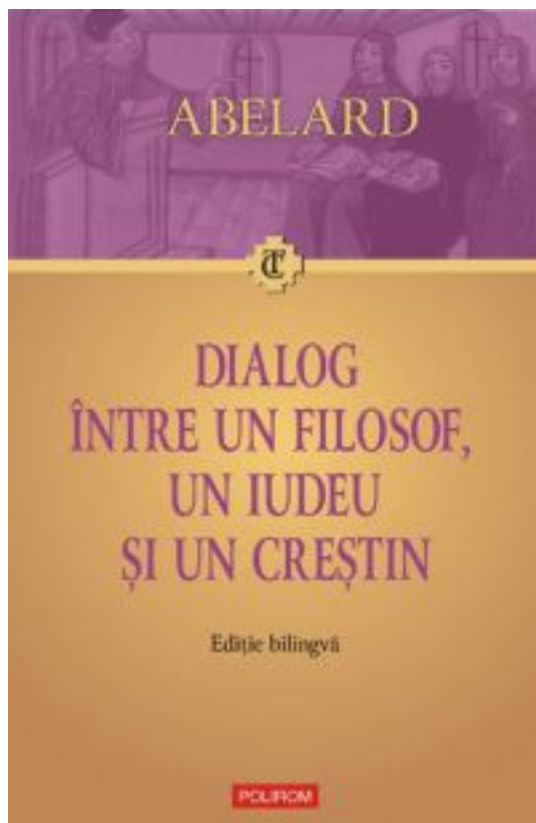

Dialogul între un filosof, un iudeu și un creștin este considerat unul dintre cele mai interesante texte teologice ale lui Abelard. El ne infatisează o întâlnire tolerantă dintre religiile monoteiste prin intermediul a trei protagoniști – un creștin, un evreu și un filosof (foarte probabil adept al Islamului). Filosoful și teologul Abelard ne împărtășește visul unei coexistențe pasnice a religiilor care, dincolo de orice discriminări, se întâlnesc în căutarea Binelui suprem și în viziunea unui Dumnezeu unic, de binefacerile cărui se pot bucura toți oamenii.

„Pentru a citi Dialogus inter Philosophum, Iudaeum et Christianum (nu, nu neapărat în latină) nu trebuie să fii medievist sau istoric al religiilor. În schimb, pentru a plasa textul în context, da. Ne-am obișnuit (noi, modernii) să judecăm astfel: filosofului trebuie să-i verifici ideile, istoricului – precizia informațiilor, poetului și romancierului – autenticitatea. Astfel că, oricine ai fi (tu, modernul), poți aprecia un text și poți da un verdict. Ei bine, pînă în secolul al XVII-lea, lucrurile nu stăteau așa. Există o tradiție în raport cu care textul trebuie evaluat și de care nu poți face abstracție – astfel, risți să ratezi orice concluzie validă. În fața unui asemenea text, asadar, e foarte greu să fii modern: trebuie să-ți numeri pașii, să-ți măsoară mereu lectura prin reperele oferite de aparatul critic sau de propriile cunoscințe. ” Alexandru MATEI, aprilie 2008, în Dilematica

Sursa: Polirom